

hører, er villig til at knytte en saadan Forhandling og se at naa til et Resultat. Naar det ærede Medlem under Skattelovenes Behandling i forrige Uge udtalte, at han kun saa en Forbindelse mellem de to da behandlede Lovforslag, en fjernere Forbindelse med Toldloven, og slet ingen med den 4de Skattelov, Brændevinsskatten, kan jeg ikke dele hans Betragtning. Thi Sagen vil jo væsentlig komme til at dreje sig om de finansielle Satser, og dem kan Flertallet i Udvalget ikke røre ved, saa længe man ikke ved, hvorfra man skal faa Kompensation. Og hvis man kommer til en meget betydelig Nedgang i Toldindtægterne og skal søge Kompensation til Dækning deraf, er den naturlige Vej at gaa at forhøje Brændevinsafgiften. Hvad er f. Eks. naturligere, end naar man giver Folk Lejlighed til at drikke billigere Kaffe, som jeg erkender er bleven et Næringsmiddel for Befolkningen i det hele taget, da at lade dem betale lidt mere for den Snaps, som Manden alene nyder, medens Kaffen kommer hele Familien til gode? Jeg maa bestemt hævde, som det ogsaa er udtalt i Betænkningen, at vil man gaa til en større Nedgang, end man forsvarlig kan lade staa udækket, er der ingen anden Vej end at søge Nedgangen dækket paa anden indirekte Maade. Jeg finder det derfor meget naturligt, at disse 4 Love ere knyttede sammen, og det var ogsaa med Tilfredshed, jeg forleden hørte, at den højtærede Finansminister fremdeles fastholdt dette Standpunkt. Det er ogsaa, fordi det ikke alene gælder Toldloven, men tillige de andre store Love, at vi her have kunnet gaa med til saa store Indrømmelser for at bringe Loven i en saadan Skikkelse, at den kan blive et godt Grundlag for videre Forhandling.

Over for det 4de Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) skal jeg tillade mig at sige, at i hvorvel jeg fuldt ud forstaar det Mindretal, hvortil han hører som særlig Repræsentant for Industri og Haandværk, maa det dog paa den anden Side indrømmes, at man kan have forskellige Anskuelse om den Beskyttelse, man anser for nødvendig for Industrien. Den Anskuelse, jeg i saa Henseende har, har jeg dels erhvervet mig gennem Praxis og særlig gennem de Oplysninger, der ere tilvejebragte i Toldkommissionen, og efter min Mening gaar man ikke Industrien for nær. Jeg staar ikke her som særlig Repræsentant for Industrien, jeg staar som Købstadrepræsentant og har derfor ikke alene at varetage Industriens, men ogsaa Handelens

og Forbrugernes Tarv. Man maa se paa Sagen med alle disse Forhold for Øje og ikke alene fra en bestemt Side. Jeg kan aldrig gaa med til at sætte Beskyttelsessatserne saa lavt, at de, som det ærede Medlem sagde, til Dels vilde være ruinerende for mange industridrivende, det vilde være at svigte en stor Pligt. Men paa den anden Side kan jeg heller ikke gaa med til saadanne Beskyttelsessatser, der ville virke hemmende paa Handelens fri Rørelser. Endelig maa man ogsaa paa Forbrugsartikler vogte sig for at gaa saa vidt, at man giver en unødvendig Beskyttelse til Skade for dem, der skulle forbruge disse Artikler. Imidlertid have det ærede Medlem og hans Medforslagsstiller indskrænket sig til mindre betydelige Ting, og det kan gerne være, at de have en vis Berettigelse. Jeg har navnlig ikke kunnet tiltræde disse Forslag, fordi det har været mig om at gøre ikke at bringe flere Vanskeligheder ind, men tværtimod at fjerne saa mange som muligt for at naa et Resultat.

Med Hensyn til den Afdeling af Ændringsforslagene, der nu er under Behandling, skal jeg tillade mig at motivere, hvorfor den Halvdel af Flertallet, hvortil jeg hører, ikke har kunnet tiltræde Ændringsforslagene Nr. 7 og 8 til Løbenummer 25. Det har sin Grund i, at man allerede inden for selve Toldkommissionen var fuldstændig enig i ikke at belægge saltet Sild og anden saltet Fisk med denne Told, fordi de udgøre en saa væsentlig Næringsartikel for den arbejdende Befolkning. Den samme Betragtning gjorde sig gældende ved Vedtagelsen i Folketinget i 1889 og ogsaa her i Landstinget i 1891. Da skød man de Positioner ud. Jeg tror heller ikke, det har den Betydning for Fiskerne, for hvem det Mindretal, hvortil jeg hører, har den allerstørste Sympati, idet største Delen af Kangsten sælges i fersk Tilstand. Derimod kan det have meget stor Betydning, i alt Fald en ikke ringe Betydning, for den konsumerende Del af Befolkningen, idet næsten alt, hvad der nydes af salt Sild og Fisk, er indført. Tolden er, som det blev nævnt af den ærede Ordfører, for Øjeblikket $\frac{3}{10}$ Skilling og vil altsaa efter det Forslag, der er stillet, blive $\frac{1}{2}$ Øre for saltet Sild og for røget Sild 3 Øre. Det sidste synes jeg er temmelig meget, og jeg har derfor ikke kunnet tiltræde det. Dernæst skal jeg bemærke, at Fiskere med Hensyn til saltede Varer faa nogen Begunstigelse ved, at Salttolden nedsættes fra 1 Øre til $\frac{1}{10}$ Øre.